

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10217 af 20/12/2019 (Gældende)

**Ankestyrelsens principmeddelelse 103-19 om revalidering -
revalideringsydelse - nedsættelse - fradrag - indtægt - arbejdsindtægter -
forsikringer - pensionsordninger**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 19-56284

Ankestyrelsens principmeddelelse 103-19 om revalidering - revalideringsydelse - nedsættelse - fradrag - indtægt - arbejdsindtægter - forsikringer - pensionsordninger

Principmeddelelsen samler offentliggjort praksis om indtægter og nedsættelse af revalideringsydelsen

Principmeddelelsen er en sammenskrivning af A-11-99, A-8-03, 100-11, 40-12, 41-12, 90-12, 29-14, 80-14 og 11-17. Principmeddelelsen indeholder ikke noget nyt. Meddelelsen har til formål at give et samlet billede af den praksis, som Ankestyrelsen tidligere har slået fast principielt, og som fortsat gælder på tidspunktet for offentliggørelsen af denne principmeddelelse.

Der udbetales revalideringsydelse under revalidering.

Kommunen kan under revalidering tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med revalideringsforløbet. Revalideringsydelsen nedsættes med indtægter fra andet arbejde, dog kun hvis disse overstiger 12.000 kr. pr. år. Ved afgørelsen af, hvad der er arbejdsindtægter, anvendes reglerne i § 58 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Revalideringsydelsen nedsættes også med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger, herunder løbende udbetaling af erhvervsevnetabserstatning efter lov om arbejdsskadesikring og efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion. Disse indtægter trækkes dog kun fra, hvis de sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger revalidendens hidtidige arbejdsindtægter.

Ankestyrelsen har taget stilling til nedsættelse af revalideringsydelsen i en række konkrete sager. Der er tale om konkrete eksempler, og listen er ikke udtømmende.

Indtægter fra andet arbejde

Eksempler på indtægter, som ikke nedsætter revalideringsydelsen:

Plejevederlag

Et plejevederlag nedsætter ikke revalideringsydelsen, hvis det udbetales til og beskattes hos en ægtefælle. Dette gælder, selv om begge ægtefæller er påført plejetilladelsen. Revalideringsydelse er uafhængig af ægtefællens indtægtsforhold, og der er ikke hjemmel i aktivloven til at fradrage for fiktive indtægter.

I en konkret sag (sag nr. 1), hvor kommunen havde godkendt begge ægtefæller som aflastningsfamilie, men havde aftalt, at vederlag kun blev udbetalt til den ægtefælle, der ikke var under revalidering, fastslog Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at kommunen ikke kunne foretage fradrag i borgerens revalideringsydelse, idet plejevederlaget udbetaltes og beskattedes som A-indkomst hos ægtefællen.

Feriepenge fra tidligere ansættelse

Feriepenge eller feriegodtgørelse fra et tidligere ansættelsesforhold nedsætter ikke revalideringsydelsen, idet der er tale om en indtægt, der er optjent før revalideringens start. Dette gælder, selv om indtægten først kommer til udbetaling efter, at revalideringen er påbegyndt.

I en konkret sag (sag nr. 2) påbegyndte borgeren revalidering den 1. september 2002 og fik i september måned udbetalt feriegodtgørelse, som var optjent i 2001 til ferieafholdelse i ferieåret 1. maj 2002 til 30. april 2003. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fastslog, at der ikke skulle ske fradrag i revalideringsydelsen for feriepenge optjent i forbindelse med et tidligere ansættelsesforhold. Begrundelsen var, at bestemmelsen om, at der skal ske fradrag i revalideringsydelsen for indtægter fra andet arbejde, hvis de overstiger 12.000 kr. pr. år, ikke kunne anses for at omfatte indtægter, der var optjent før revalideringens start.

Legater uden arbejdspligt

Legater, som er modtaget til at dække udgifter som led i en uddannelse under revalidering, er indtægt, men kan ikke betragtes som arbejdsindtægt. Indtægten nedsætter derfor ikke revalideringsydelsen.

Er der derimod knyttet arbejdspligt til legatet, er der tale om en arbejdsindtægt, som nedsætter revalideringsydelsen, hvis indtægten overstiger 12.000 kr.

Baggrunden herfor er, at selv om aktivloven ikke indeholder regler for regulering af indtægter, som er opnået i forbindelse med gennemførelsen af jobplanen under revalidering, finder reglen om nedsættelse af revalideringsydelse med indtægt fra andet arbejde tilsvarende anvendelse i den situation.

I en konkret sag (sag nr. 5) fastslog Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at to legater ikke skulle nedsætte revalideringsydelsen. Revalidenden havde modtaget legaterne til brug for udgifter til kunstnerisk udstillingsvirksomhed som led i studiet under revalidering, og derfor kunne de ikke betragtes som arbejdsindtægt. Legaterne måtte derfor overordnet set betragtes som studierelaterede ydelser, som ikke skulle trækkes fra i revalideringsydelsen.

Eksempler på indtægter, som nedsætter revalideringsydelsen:

Selvstændig virksomhed

Indtægter fra selvstændig virksomhed nedsætter revalideringsydelsen, hvis de overstiger 12.000 kr.

Det følger af, at der i reglerne om fradrag for indtægter er henvist til definitionen af arbejdsindtægter i § 58 i lov om arbejdsløshedsforsikring, som både omfatter arbejde som lønmodtager og arbejde som selvstændigt erhvervsdrivende.

I en konkret sag (sag nr. 3) drev borgeren en klinik for fysioterapi. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fastslog, at indtægt fra drift af selvstændig virksomhed medførte fradrag i revalideringsydelsen. Beskæftigelsesudvalget lagde vægt på, at borgeren var ansvarlig for driften af klinikken, og at der ikke var tale om en passiv pengeanbringelse.

Feriepenge optjent under revalidering

Feriepenge, som er optjent i en praktikperiode under revalidering og bliver udbetalt samtidig med revalideringsydelse, nedsætter revalideringsydelsen.

I en konkret sag (sag nr. 4) lagde Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg til grund, at aktivloven ikke indeholder regler for regulering af indtægter, som er opnået i forbindelse med gennemførelse af jobplanen. Reglen om nedsættelse af revalideringsydelsen med indtægter fra andet arbejde gælder således ikke, idet denne regel kun regulerer arbejdsindtægter, der optjenes uafhængigt af jobplanen. Beskæftigelsesudvalget fastslog, at feriepenge, der var optjent under praktik som led i jobplanen, fuldt ud skulle trækkes fra i revalideringsydelsen. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at de økonomiske forhold for revaliderende som udgangspunkt bør være ensartede i hele revalideringsforløbet, således at revaliderende, der indgår i et forløb med uddannelse, afbrudt af praktikperioder, er sikret et samlet indtægtsniveau, som svarer til revalideringsydelsen gennem hele uddannelsesforløbet.

Indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger

Eksempler på forsikrings- og pensionsindtægter, som ikke nedsætter revalideringsydelsen:

Forsørgertabserstatning

Indtægter fra en løbende forsørgertabserstatning efter en ægtefælle nedsætter ikke revalideringsydelsen.

I en konkret sag (sag nr. 7) afsagde Vestre Landsret dom om, at indtægter fra en løbende forsørgertabserstatning ikke medførte fradrag i revalideringsydelsen. Reglen om at nedsætte revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger er en bestemmelse, som begrænser revaliderendes lovmæssige krav på udbetaling af den faste revalideringsydelse. Dette må føre til, at reglen skal fortolkes snævert. Landretten fandt, at der hverken efter reglens ordlyd eller lovens forarbejder er grundlag for at antage, at det har været hensigten med bestemmelsen, at den skal omfatte andre ordninger end dem, der er beskrevet i pkt. 278 i vejledning nr. 39 af 5. marts 1998 om lov om aktiv socialpolitik. Det fremgår heraf, at revalideringsydelsen nedsættes med løbende udbetalinger af ”pension og tillæg hertil, som er et led i et tidligere ansættelsesforhold og af en sådan karakter, at det er sædvanligt, at arbejdsgiveren bidrager til pensionen”, og med ”løbende udbetalinger fra private forsikringer og pensionsordninger”.

Landsretten fandt desuden, at den omstændighed, at reglen specifikt nævner ”løbende udbetaling af erhvervsevnetabserstatning efter lov om arbejdsskadesikring”, efter bestemmelsens ordlyd taler for, at denne ikke tillige omfatter forsørgertabserstatning efter den samme lov. Hertil kom, at den løbende forsørgertabserstatning, som borgeren modtog efter sin ægtefælle, efter sin karakter ikke er en ”pension”, men derimod en lovbestemt erstatningsydelse, der udbetales af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. På den baggrund, og da Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ved lov nr. 287 af 13. maj 1998 udtrykkeligt er udskilt fra forsikringsregi, kan forsørgertabserstatningen hverken anses for en pensions- eller forsikringsydelse, som er omfattet af ordlyden af reglen.

Landsretten henviste desuden til, at i modsætning til erstatningsansvarslovens § 13 udbetales forsørgertabserstatning efter arbejdsskadesikringslovens § 20, stk. 2, som en løbende ydelse, der efter stk. 1, skal ”fastsættes under hensyn til forsørgelsens omfang og den efterladtes muligheder for at forsørge sig selv, når alder, helbredstilstand, uddannelse, beskæftigelse samt forsørgerforhold og økonomiske forhold tages i betragtning”.

Landsretten fandt, at en formålsfortolkning af aktivlovens § 59, stk. 1, (nu § 73 g, stk. 1,) på den baggrund ikke kan føre til, at forsørgertabserstatning efter arbejdsskadesikringslovens § 20 skal anses for omfattet af bestemmelsen. Der må herved tillige lægges vægt på, at der ikke i forbindelse med aktivlovens ikrafttræden er blevet taget skridt til at ophæve eller ændre bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 27, stk. 3, hvorefter en forsørgertabserstatning efter § 20 skal omsættes til et kapitalbeløb efter anmodning fra den erstatningsberettigede.

På den baggrund fandt landsretten, at der ikke er hjemmel til at lade den løbende forsørgertabserstatning, som borgeren modtog efter sin ægtefælle, medføre fradrag i hendes revalideringsydelse som sket.

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste nedsætter ikke revalideringsydelsen.

I en konkret sag (sag nr. 8) fastslog Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ikke er omfattet af udtrykket ”løbende udbetaling fra forsikringer”, idet reglen efter retspraksis skal fortolkes snævert. Beskæftigelsesudvalget lagde vægt på, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter et indgået retsforlig i Vestre Landsret ikke kan anses for en løbende ydelse, men er en kapitalerstatning.

Pensionskasses bistandsfond

Indtægter fra en pensionskasses bistandsfond nedsætter ikke revalideringsydelsen.

Princippet gælder tilsvarende for andre produkter, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og økonomisk hjælp, der hverken er pension eller erstatning for manglende lønindkomst.

I en konkret sag (sag nr. 9) fastslog Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at indtægt fra en bistandsfond ikke var omfattet af ordlyden af bestemmelsen om nedsættelse af revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger. Reglen skal efter retspraksis fortolkes snævert.

Beskæftigelsesudvalget lagde vægt på, at midlerne fra bistandsfonden var adskilt fra den almindelige pensionsordning, hvor arbejdsgiver og arbejdstager indbetalte bidrag. Bistandsfonden var ikke omfattet af pensionsbeskatningsloven. Den økonomiske hjælp fra bistandsfonden var derfor hverken pension eller erstatning for manglende lønindkomst. Hjælpen var bevilget efter en konkret og individuel vurdering af behovet i familien.

Eksempel på forsikrings- og pensionsindtægter, som nedsætter revalideringsydelsen:

Tilskadekomstpension (tjenestemandspension)

Tilskadekomstpension nedsætter revalideringsydelsen, hvis indtægten ved pensionen sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger borgerens hidtidige arbejdsindtægter.

I en konkret sag (sag nr. 6) fastslog Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at tilskadekomstpension måtte anses for en udbetaling fra en pensionsordning, da den udbetales efter lov om tjenestemandspension. Efter det oplyste udbetaltes pensionen med et beløb hver måned, og der var således tale om en løbende udbetaling.

Hidtidig arbejdsindtægt

Indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger skal kun trækkes fra, hvis de sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger revalidandens hidtidige arbejdsindtægter.

Efter bekendtgørelsen om, hvorledes hidtidige arbejdsindtægter opgøres og reguleres m.v., er den hidtidige arbejdsindtægt, der ligger til grund for nedsættelsen af revalideringsydelsen, den årsløn, der efter § 7 i lov om erstatningsansvar og § 24, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsskadesikring er fastsat ved beregning af den løbende udbetaling af erstatning m.v.

Hvis der ikke er fastsat en årsløn, beregnes årslønnen efter principperne i § 24, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsskadesikring, dog således at beregning af årslønnen sker som den samlede arbejdsfortjeneste i året forud for, at revalideringen påbegyndes.

Baggrund for at offentliggøre denne principmeddelelse:

Principmeddelelsen er en sammenskrivning af de tidligere A-11-99, A-8-03, 100-11, 40-12, 41-12, 90-12, 29-14, 80-14 og 11-17.

Principmeddelelsen indeholder ikke noget nyt. Meddelelsen har til formål at give et samlet billede af den praksis, som Ankestyrelsen tidligere har slået fast principielt, og som fortsat gælder på tidspunktet for offentliggørelsen af denne principmeddelelse.

Sammenskrivningen er sket, fordi reglerne fra 1. januar 2020 er flyttet til kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik. Indholdet af reglerne er uændret.

Gældende regler

Love og bekendtgørelser

Lov om aktiv socialpolitik (aktivloven), senest bekendtgjort i lovebekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, samt ændringslov nr. 551 af 7. maj 2019, § 2, nr. 77.

- § 73 f om at nedsætte revalideringsydelsen med indtægter fra andet arbejde
- § 73 g om at nedsætte revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger

Bekendtgørelse nr. 1465 af 16. december 2019 om, hvorledes hidtidige arbejdsindtægter opgøres og reguleres m.v. efter § 73 g i lov om aktiv socialpolitik.

Praksis

Kasserede:

Principmeddelelsen er en sammenskrivning af følgende tidligere principmeddelelser, som herefter ikke længere gælder (historisk). Praksis er indarbejdet i denne meddelelse:

A-11-99: Et plejevederlag, der udbetaltes og beskattedes hos revalidendens ægtefælle skulle ikke fratrækkes i ansøgers revalideringsydelse, selv om begge ægtefæller var påført plejetilladelsen.

A-8-03: Der skulle ikke ske fradrag i revalideringsydelsen for feriepenge optjent i forbindelse med et tidligere ansættelsesforhold

100-11: Indtægter fra arbejde i selvstændig virksomhed medfører fradrag i revalideringsydelse, hvis indtægten overstiger det beløb, som er fastsat i loven.

40-12: Feriepenge, som var optjent i en praktikperiode som led i jobplanen, og som kom til udbetaling samtidig med revalideringsydelsen, skulle trækkes fra i revalideringsydelsen.

41-12: Der skulle ikke foretages fradrag i revalideringsydelsen for to legater, som revalidenden havde modtaget til brug for kunstnerisk udstillingsvirksomhed som led i studiet. Legaterne var beregnet til at dække udgifter til udstillingsvirksomhed og kunne således ikke betragtes som arbejdsindtægt.

90-12: Tilskadekomstpension (tjenestemandspension) medfører fradrag i revalideringsydelse i det omfang, pensionen sammen med revalideringsydelsen overstiger revalidendens hidtidige arbejdsindtægter.

29-14: Indtægter fra en løbende forsørgertabserstatning, som borgeren modtog efter sin ægtefælle, medførte ikke fradrag i revalideringsydelsen.

80-14: Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste medfører ikke fradrag i revalideringsydelse.

11-17: Kommunen skal ikke foretage fradrag i revalideringsydelsen for indtægter fra en pensionskasses bistandsfond.

Vejledninger

Vi har også anvendt Vejledning om lov om aktiv socialpolitik, nr. 39 af 5. marts 1998.

- Pkt. 278 om nedsættelse af revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger

De konkrete afgørelser, der dannede grundlag for de tidligere principmeddelelser

Sag nr. 1, tidligere principmeddelelse A-11-99, j.nr. 200131-99

Følgende lov blev anvendt, da principafgørelsen blev truffet:

- Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 707 af 29. september 1998 - § 58, stk. 1, nr. 2

Afgørelse

Ansøger var bevilget bruttorevalideringsydelse i henhold til dagældende bistandslovs § 43, stk. 2, til HF frem til juni 1999 efterfulgt af et 3 - 3½-årigt uddannelsesforløb.

Kommunen anførte i afgørelsen, at det under revalideringen var tilladt at have en arbejdsindtægt på op til 12.000 kr. brutto pr. revalideringsår (nu kalenderår) uden der skete fradrag i bruttorevalideringsydelsen. Arbejdet skulle være foreneligt med revalideringens gennemførelse og skulle aftales med ansøgers sagsbehandler på forhånd. Eventuelle feriepenge blev betragtet som en arbejdsindtægt.

I november 1998 ringede ansøger til kommunen og oplyste, at hun og hendes mand var blevet godkendt som aflastningsfamilie, og hun forespurgte i den forbindelse om, hvorvidt det ville få konsekvenser for hendes revalideringsydelse. Ansøger oplyste, at plejevederlaget ville blive udbetalt til hendes mand.

Kommunen meddelte, at der var taget udgangspunkt i, at der var tale om en arbejdsindtægt og i, at plejegendkendelsen gjaldt både ansøger og hendes mand. At plejevederlaget kun udbetaltes til hendes mand, var uden betydning. Halvdelen af vederlaget var reelt hendes indtægt.

Kommunen skulle derfor underrettes, hvis halvdelen af ansøgers plejervevederlag indenfor et kalenderår oversteg 12.000 kr. før skat.

I sagen forelå en plejegendkendelse af 1. oktober 1998 for ansøger og hendes mand. Aflønningen ville ske i henhold til vejledende bestemmelser fra Kommunernes Landsforening/Amtsrådsforeningen.

Ansøger anførte, at hun i forbindelse med ansøgning om plejetilladelse havde gjort kommunen klart, at hun var på revalidering. Ansøgningen var begrundet i bedre chancer for at komme ind på et seminarium i 1999. Det sociale aspekt vejede selvfølgelig også tungt. Derudover var det også en start på et udviklingsforløb for hendes mand, som havde været en del sygemeldt på grund af en arbejdsskade og var blevet opereret. Aflastningsforholdet skulle gerne efter naturligt ophør fornyes med en fuldtidspleje og dermed en arbejdstidsnedsættelse for hendes mand.

Kommunen havde ved oversendelsen til nævnet anført, at plejevederlaget kun udbetaltes til ansøgers ægtefælle, da dette skønnedes at være et spørgsmål om den praktisk letteste løsning. Kommunen vurderede, at der kunne stilles krav om, at ægteparret skulle have udbetalt halvdelen af plejevederlaget hver, hvor der så ikke ville være tvivl om, at halvdelen af indtægten var ansøgers.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse.

Ved afgørelsen lagde nævnet vægt på, at plejevederlaget udbetaltes til og beskattedes hos ansøgers ægtefælle.

Endvidere lagde nævnet vægt på, at en ret til revalideringsydelse var uafhængig af en ægtefælles indtægtsforhold.

Nævnet fandt herefter ikke, at halvdelen af plejevederlaget kunne anses som ansøgers arbejdsindtægt og dermed fratrækkes i hendes revalideringsydelse, så længe hele plejevederlaget udbetaltes og beskattedes hos hendes ægtefælle.

I klagen til Ankestyrelsen anførte kommunen bl.a., at nævnets afgørelse i realiteten medførte, at man selv kunne beslutte, om der skulle ske modregning af plejevederlag i revalideringsydelsen.

Ansøger anførte til Ankestyrelsen, at hun var bekendt med fra andre kommuner, at det kunne aftales, hvem der påførtes indtægten og det skattemæssige fradrag for kost og slitage. Hun mente, at når det gav problemer her, skyldtes det alene, at hun modtog revalideringsydelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af om en revalideringsydelse kan nedsættes med 1/2 af et plejevederlag, som udbetales til revalidandens ægtefælle, i et tilfælde hvor begge ægtefæller står på plejetilladelsen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at kommunen ikke var berettiget til at foretage fradrag i ansøgers revalideringsydelse efter aktivlovens § 58, stk. 1, nr. 2, i det omfang halvdelen af det plejevederlag, der udbetaltes til hendes ægtefælle, oversteg 12.000 kr. pr. kalenderår.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på det oplyste om, at plejevederlaget udbetaltes og beskattedes som A-indkomst hos ansøgers ægtefælle.

Ankestyrelsen lagde endvidere lagt vægt på, at ret til revalideringsydelse var uafhængig af ægtefællens indtægtsforhold.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at arbejdet i forbindelse med plejetilladelsen var lønnet, og at der ikke i aktivlovens § 58, stk. 1, nr. 2, var hjemmel til fradrag for fiktive indtægter.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.

Sag nr. 2, tidligere principmeddelelse A-8-03, j.nr. 2000035-03

Følgende lov blev anvendt, da principafgørelsen blev truffet:

- Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 125 af 25. februar 2003 - § 58, stk. 1, nr. 2

Afgørelse

Ansøger havde fået bevilget revalideringsydelse fra 1. september 2002. Under sit tidligere arbejdsforhold havde hun optjent ret til ferie til afholdelse i ferieåret 1. maj 2002 til 30. april 2003, svarende til et feriepengebeløb på ca. 27.000 kr. brutto.

Hun fik underskrevet feriekortet i september 2002 i kommunens information. Kommunen foretog herefter fradrag i revalideringsydelsen for oktober 2002 med den del af feriegodtgørelsen, der oversteg 12.000 kr.

I klagen til nævnet oplyste ansøger, at hun ikke havde været i stand til at holde ferie, da hun havde været sygemeldt siden ferieårets begyndelse.

Nævnet tiltrådte, at kommunen havde været berettiget til at fradrage indtægter i form af feriegodtgørelse i revalideringsydelsen for det beløb, der oversteg 12.000 kr.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at feriegodtgørelse ved udbetalingen skulle sidestilles med indtægter fra andet arbejde, uanset at beløbet var optjent forud for revalideringsperioden, idet en feriegodtgørelse var beregnet til at træde i stedet for en arbejdsindtægt i forbindelse med afholdelse af ferie uden løn.

Nævnet henviste til aktivlovens § 58, stk. 2, og til § 6 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 670 af 11. juli 2000 om fradrag i dagpenge, orlovsydelse, aktiveringsydelse, uddannelsesgodtgørelse og etableringsydelse.

Nævnet fandt, at den omstændighed, at ansøger rent faktisk ikke havde afholdt ferie eller havde haft mulighed for at afholde ferie i den periode, hvor udbetalingen skete, ikke kunne bevirke, at der kunne bortses fra udbetalingen, idet det afgørende for modregningen var, hvornår udbetalingen fandt sted.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der skulle ske fradrag i revalideringsydelsen i forbindelse med udbetaling af feriepenge fra et tidligere arbejdsforhold.

Afgørelse:

Der skulle ikke ske fradrag i revalideringsydelsen for feriepenge optjent i forbindelse med et tidligere ansættelsesforhold.

Begrundelsen var, at bestemmelsen om, at der skal ske fradrag i revalideringsydelsen for indtægter fra andet arbejde, hvis de overstiger 12.000 kr. pr. år - ikke kunne anses for at omfatte indtægter, der var indtjent før revalideringens start. Dette gjaldt uanset, hvornår indtægten kom til udbetaling, og om der var tale om indtægt i form af feriepenge eller feriegodtgørelse.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at revalideringsydelsen var uafhængig af revalidendens indtægts- og formueforhold forud for revalideringens start.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at bestemmelsen i aktivlovens § 58, stk. 1, nr. 2, skulle ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 57, hvorefter en revalidend kun må have andet arbejde i begrænset omfang, når erhvervsplanen gennemføres, og kun hvis arbejdet kan forenes med erhvervsplanen.

Arbejde, der var udført før revalideringens start, kunne ikke anses for at have betydning for erhvervsplanens gennemførelse. Henvisningen i aktivlovens § 58, stk. 2, til de regler, der er fastsat i medfør af § 58 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. ændrede ikke på dette forhold.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

Sag nr. 3, tidligere principmeddelelse 100-11, j.nr. 2100148-10

Følgende love blev anvendt, da principafgørelsen blev truffet:

- Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009 - § 57 og § 58
- Lov om arbejdsløshedsforsikring - lovbekendtgørelse nr. 574 af 27. maj 2010 - § 58

Afgørelse

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har i møde truffet afgørelse i din sag om, hvorvidt drift af selvstændig virksomhed er omfattet af §§ 57 og 58 om arbejde under revalidering i lov om aktiv socialpolitik.

Resultatet er

- Indtægt ved drift af selvstændig virksomhed medfører fradrag i revalideringsydelsen

Det betyder, at indtægten fra dine selvstændige virksomheder medfører fradrag i din revalideringsydelse, hvis de overstiger 12.000 kr. per år.

Vi er således kommet til samme resultat som Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg finder, at indtægt fra drift af selvstændig virksomhed medfører fradrag i revalideringsydelse.

Vi har lagt vægt på, at du er ansvarlig for driften af din enkeltmandsvirksomhed, og af XX ApS, og at driften af to virksomheder ikke kan undgå at medføre en vis beskæftigelse.

Det forhold, at du ikke længere selv udfører fysioterapi, og at en del af dine tidligere arbejdsopgaver er uddelegeret til andre, kan ikke føre til et andet resultat.

Vi har lagt vægt på, at du efter det oplyste har været ansvarlig for driften af de to virksomheder siden oprettelsen af virksomhederne, og at der således ikke er tale om en passiv pengeanbringelse.

Det fremgår af reglerne, at en revalidend ikke må have andet arbejde, når jobplanen gennemføres, og kommunen kan tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet er foreneligt med jobplanen.

Det fremgår endvidere af reglerne, at indtægter fra andet arbejde medfører fradrag i revalideringsydelsen, hvis indtægterne overstiger 12.000 kr. om året. Der henvises i denne forbindelse til lov om arbejdsløshedsforsikring § 58, som handler om både arbejde som lønmodtager og arbejde som selvstændig erhvervsdrivende.

Det er således vores opfattelse, at indtægter fra både arbejde som lønmodtager og fra arbejde som selvstændig erhvervsdrivende medfører fradrag i revalideringsydelsen.

Bemærkninger til klagen

Du har oplyst, at du ikke har lønindtægt.

Vi bemærker, at også indtægt fra arbejde som selvstændig erhvervsdrivende medfører fradrag i revalideringsydelsen.

Du oplyser, at overskuddet fra din enkeltmandsvirksomhed anvendes til at nedbringe gælden i det af dig ejede anpartsselskab.

Vi bemærker, at din anvendelse af indtægt fra enkeltmandsvirksomheden er uden betydning for, om der er tale om indtægt fra arbejde.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da Beskæftigelsesankenævnet traf afgørelse i sagen
- Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 23. februar 2010
- Klagen til Ankestyrelsen af 22. marts 2010
- Beskæftigelsesankenævnets genvurdering
- Din mail af 11. april 2011

Kommunen traf 17. september 2009 afgørelse om, at indtægter fra egen virksomhed hørte under de indtægter fra arbejde, der medfører fradrag i revalideringsydelse.

Beskæftigelsesankenævnet tiltrådte den 23. februar 2010 kommunens afgørelse.

Beskæftigelsesankenævnet har begrundet afgørelsen med, at der ikke er hjemmel til at se bort fra indtægter fra selvstændig virksomhed i forbindelse med fradrag i revalideringsydelse.

Du har klaget over Beskæftigelsesankenævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at du ikke tjener en løn, at din klinik for fysioterapi (enkeltmandsvirksomheden) skal betragtes som formue, at revalideringsydelse gives uanset formue, samt at overskuddet fra enkeltmandsvirksomheden anvendes til dækning af underskud i dit anpartsselskab.

Sag nr. 4, tidligere principmeddelelse 40-12, j.nr. 2100293-11

Følgende lov blev anvendt, da principafgørelsen blev truffet:

- Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009 - § 58

Afgørelse

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har i møde truffet afgørelse i din sag om, hvorvidt feriepenge, der er optjent under praktik som led i jobplanen, skal trækkes fra i revalideringsydelsen.

Resultatet er

- Feriepengene skal trækkes fra i din revalideringsydelse

Vi er således kommet til samme resultat som Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har lagt vægt på, at nævnets afgørelse er i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis, hvorefter feriepenge optjent i en praktikperiode som led i revalideringsforløbet, og som kommer til udbetaling samtidig med revalideringsydelsen, skal trækkes fra i revalideringsydelsen.

Begrundelsen er, at de økonomiske forhold for en revalidend som udgangspunkt bør være ensartede under hele erhvervsplanens gennemførelse, således at revalidender, der indgår i et egentligt uddannelsesforløb afbrudt af praktikperioder, sikres et samlet indtægtsniveau svarende til revalideringsydelsen gennem hele uddannelsesforløbet.

Beskæftigelsesudvalget har lagt til grund, at aktivlovens § 58 om fradrag for indtægter alene regulerer arbejdsindtægter, der ikke er optjent i forbindelse med gennemførelse af jobplanen. Bestemmelsen handler efter sin nuværende formulering alene om indtægter fra "andet arbejde".

Udvalget har endvidere lagt til grund, at aktivloven ikke indeholder regler om betydningen af indtægter, som er opnået i forbindelse med gennemførelse af jobplanen.

Bemærkninger til klagen

Du har gennem din fagforening anført, at kommunen efter forespørgsel fra dig havde vejledt dig om, at udbetaling af feriepenge ikke ville påvirke din revalideringsydelse. Du finder det besynderligt og bekymrende, at kommunen kan slippe af sted med forkert rådgivning, manglende notatpligt og i det hele taget mangel på god forvaltningsskik. Du mener, at kommunens fejl bør komme dig til gode.

Vi bemærker, at eventuel ukorrekt vejledning fra kommunens side ikke giver mulighed for at fravige reglerne om fradrag af feriepenge. Spørgsmålet om eventuel erstatning henhører under domstolene.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da Beskæftigelsesankenævnet traf afgørelse i sagen
- Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 18. maj 2011
- Klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af 23. maj 2011
- Beskæftigelsesankenævnets genvurdering

Kommunen traf afgørelse om, at udbetalt feriegodtgørelse skulle trækkes fra i din revalideringsydelse for juni 2010.

Beskæftigelsesankenævnet tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet har begrundet afgørelsen med, at der ikke forelå særlige forhold, der gav dig ret til at modtage feriepenge uden modregning i din revalideringsydelse, da praktikperioden var et led i dit revalideringsforløb.

Nævnet lagde vægt på, at de økonomiske forhold under et revalideringsforløb bør være ensartede under hele revalideringsplanens gennemførelse, således at der ikke bliver forskel på personkredsen, hvad enten der er indlagt praktikperioder eller ej, da det afgørende er, at personkredsen, der er omfattet af revalidering, sikres samme indtægtsniveau under hele forløbet.

Nævnet havde noteret, at kommunen havde givet dig fejlagtig rådgivning, men dette bevirkede ikke en bedre retsstilling i forhold til udbetaling af feriepenge uden modregning.

Du har gennem din fagforening klaget over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at kommunen efter forespørgsel fra dig havde vejledt dig om, at udbetaling af feriepenge ikke ville påvirke din revalideringsydelse. Du finder det besynderligt og bekymrende, at kommunen kan slippe af sted med forkert rådgivning, manglende notatpligt og i det hele taget mangel på god forvaltningsskik. Du mener, at kommunens fejl bør komme dig til gode.

Beskæftigelsesankenævnet har ved genvurdering bemærket, at det ikke er muligt at fravige reglerne om feriepenge, men at kommunens eventuelle fejlagtige rådgivning må afgøres af det civile retlige afgørelses-system.

Retsregler

Vi har truffet afgørelse efter lov om aktiv social politik (aktivloven).

Det er lov nr. 455 af 10. juni 1997, som senest er bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009.

Vi henviser til:

- § 58, om fradrag for indtægter fra andet arbejde

Vi henviser endvidere til Principafgørelse O-117-97.

Sag nr. 5, tidligere principmeddelelse 41-12, j.nr. 2100365-10

Følgende lov blev anvendt, da principafgørelsen blev truffet:

- Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009 - § 58

Afgørelse

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har i møde truffet afgørelse i sagen om, i hvilket omfang studielegater medfører fradrag i revalideringsydelse.

Resultatet er

- Kommunen havde ikke ret til at foretage fradrag i NN's revalideringsydelse

Vi er således kommet til samme resultat som Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY, dog med en delvis ændret begrundelse.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg finder, at to legater à 15. 000 kr., som NN har modtaget til brug for kunstnerisk udstillingsvirksomhed, må anses for indtægter opnået i forbindelse med gennemførelsen af revalideringen.

Beskæftigelsesudvalget vurderer, at legaterne ikke var forbundet med arbejdspligt i den forstand, som dette begreb skal forstås i relation til reglerne om fradrag for arbejdsindtægter i arbejdsløshedsdagpenge.

Udvalget har lagt vægt på, at NN var studerende på VV.

Udvalget har endvidere lagt vægt på, at udstillingsvirksomhed må anses for et led i studiet med henblik på at udvikle den studerendes faglige kompetencer og forudsætninger for senere at virke som kunstner.

Udvalget har yderligere lagt vægt på, at legaterne er beregnet til at dække udgifter til udstillingsvirksomhed og således ikke kan betragtes som arbejdsindtægt.

Beskæftigelsesudvalget finder derfor, at legaterne overordnet set må betragtes som studierelaterede ydelser, som ikke skal trækkes fra i revalideringsydelsen.

Beskæftigelsesudvalget har lagt til grund, at aktivlovens § 58 om fradrag af indtægter alene regulerer arbejdsindtægter, der ikke er optjent i forbindelse med gennemførelse af jobplanen. Bestemmelsen handler efter sin nuværende formulering alene om indtægter fra ”andet arbejde”.

Udvalget har endvidere lagt til grund, at aktivloven ikke indeholder regler om betydningen af indtægter, som er opnået i forbindelse med gennemførelse af jobplanen.

Udvalget finder dog, at reglerne om fradrag for indtægter fra andet arbejde kan anvendes analogt i den foreliggende sag.

Udvalget har ved afgørelsen taget udgangspunkt i, at revalideringsydelse efter aktivloven skal nedsættes med indtægter fra andet arbejde, dog kun hvis disse overstiger 12.000 kr. pr. år. Det fremgår af regler fastsat i medfør af lov om arbejdsløshedsforsikring, hvilke indtægter, der skal medføre fradrag.

Efter disse regler skal der ske fradrag for legater, hvis der er knyttet arbejdspligt til legaterne.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da Beskæftigelsesudvalget traf afgørelse i sagen
- Beskæftigelsesudvalgets afgørelse af 21. juli 2010
- Klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af 10. august 2010
- Nævnets genvurdering
- Supplerende oplysninger fra NN, indsendt den 26. juli 2011

Kommunen traf den 12. april 2009 afgørelse om, at to legater à 15.000 kr. fra henholdsvis X' Fond skulle medføre fradrag i NN revalideringsydelse. Kommunen fandt, at legaterne var forbundet med arbejdspligt i forbindelse med udstillingsvirksomhed.

Beskæftigelsesankenævnet ændrede kommunens afgørelse.

Nævnet har lagt vægt på ansøgerens oplysninger om, at de to legater er givet i forbindelse med deltagelse i afholdelse af udstillinger, da det i forbindelse med studiet forventes, at han deltog i udstillinger.

Nævnet fandt derfor, at støtten var givet som støtte til kunstnerisk udstillingsvirksomhed som en del af studiet ved BB for udvikling af hans faglige kompetencer og udvikling af hans personlige virke som kunstner.

Nævnet fandt, at legaterne var givet for deltagelse i nærmere bestemte udstillinger til inddækning af udgifter i forbindelse med deltagelse i og afholdelse af udstillingerne. Der var derfor efter nævnets opfattelse ikke tale om arbejdsindtægter.

Nævnet lagde desuden vægt på, at der i forbindelse med udstillingerne var afholdt udgifter for henholdsvis 14.158 kr. og 12.109 kr.

Kommunen har klaget over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at legaterne må anses for arbejdsindtægt, da legatudbetalingen krævede, at NN afholdt udstilling med sine værker.

Sag nr. 6, tidligere principmeddelelse 90-12, j.nr. 2000031-12

Følgende lov blev anvendt, da principafgørelsen blev truffet:

- Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012 - § 58 og § 59
- Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 740 af 29. juni 2006 om, hvorledes hidtidige arbejdsindtægter opgøres og reguleres m.v. efter § 59 i lov om aktiv socialpolitik - § 1 og § 2

Afgørelse

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har i møde truffet afgørelse i din sag, om løbende udbetaling af tilskadekomstpension skal fradrages i revalideringsydelse.

Resultatet er

- Løbende udbetaling af tilskadekomstpension skal modregnes i din revalideringsydelse, i det omfang pensionen sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger din hidtidige arbejdsindtægt

Vi er således kommet til samme resultat som Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg finder, at afgørelsen af, om din revalideringsydelse skal nedsættes med indtægter fra din tilskadekomstpension, skal træffes efter lov om aktiv socialpolitik § 59.

Vi har lagt vægt på, at din tilskadekomstpension må anses som udbetaling fra en pensionsordning. Efter det oplyste udbetales pensionen med et beløb hver måned, og der er således tale om en løbende udbetaling.

Vi har lagt vægt på, at tilskadekomstpension udbetales efter lov om tjenestemandspension.

Vi henviser til ordlyden af § 59 i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter kommunen nedsætter revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra pensionsordninger.

Det betyder, at i det omfang din tilskadekomstpension og revalideringsydelsen overstiger din hidtidige indkomst, medfører tilskadekomstpensionen fradrag i revalideringsydelsen.

Din pension er fastsat på baggrund af reglerne i lov om tjenestemandspension og ikke efter § 7 i lov om erstatningsansvar eller § 24, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsskadesikring.

Kommunen skal derfor fastsætte din hidtidige indkomst efter principperne i § 24, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsskadesikring. Dog således at beregning af årslønnen, sker på baggrund af den samlede arbejdsfortjeneste i året forud for revalideringen påbegyndes.

Vi finder ikke, at tilskadekomstpension kan betragtes som en indtægt fra andet arbejde og dermed omfattet af § 58 i lov om aktiv socialpolitik frem for § 59, der direkte efter sin ordlyd omfatter pensionsordninger.

Bemærkninger til klagen

Du har i brev af 10. juli 2011 oplyst, at du har flere udgifter end tidligere på baggrund af din arbejdsskade. Du mener derfor, at du bør have udbetalt revalideringsydelse uden fradrag som kompensation.

Vi bemærker, at der ved beregning af fradrag i revalideringsydelsen ikke kan tages hensyn til revalidentens udgifter.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da beskæftigelsesankenævnet traf afgørelse i sagen
- beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 11. maj 2011
- Klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af 6. juni 2011
- Beskæftigelsesankenævnets genvurdering

Kommunen traf afgørelse om fradrag i revalideringsydelsen.

Beskæftigelsesankenævnet fandt, at løbende udbetaling af tilskadekomstpension skal modregnes i revalideringsydelsen i det omfang denne indtægt sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger revalidentens hidtidige arbejdsindtægt.

Beskæftigelsesankenævnet har begrundet afgørelsen med, at tilskadekomstpensionen er omfattet af § 59 i lov om aktiv social politik.

Revalidenten har klaget over Beskæftigelsesankenævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at tilskadekomstpensionen bør anses som en arbejdsindkomst, og at tilskadekomst efter revalidentens opfattelse ikke medfører fradrag i arbejdsløshedsdagpenge, og derfor heller ikke bør medføre fradrag i revalideringsydelsen. Revalidenten har tilføjet, at hun har ekstraudgifter på grund af følgerne af arbejdsskaden, som hun bør kompenseres for.

Beskæftigelsesankenævnet har ved revurderingen bemærket, at § 58 i lov om aktiv socialpolitik vedrører indtægter for arbejde, som revalidenden har samtidig med revalideringen, hvorfor bestemmelsen ikke finder anvendelse på en tilskadekomstpension, der hidrører fra et tidligere arbejdsforhold.

Sag nr. 7, tidligere principmeddelelse 29-14, j.nr. 2014-8005-03374

Følgende lov blev anvendt, da principafgørelsen blev truffet:

- Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012 - § 59

Afgørelse

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har genoptaget din sag på forvaltningsretligt grundlag pga. dom af 29. november 2013 fra Vestre Landsret og har i møde truffet ny afgørelse i sagen.

Resultatet er:

- Indtægter fra løbende forsørgertabserstatning medfører ikke fradrag i din revalideringsydelse

Det betyder, at vi ændrer vores afgørelse af 5. februar 2013.

Vi skal bede A Kommune tage stilling til om og i givet fald i hvilket omfang, du har ret til efterbetaling af revalideringsydelse.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Vi traf den 5. februar 2013 afgørelse om, at dine indtægter fra løbende forsørgertabserstatning medfører fradrag i din revalideringsydelse i det omfang, forsørgertabserstatningen sammen med revalideringsydelsen overstiger dine hidtidige arbejdsindtægter.

Ved Vestre Landsrets dom af 29. november 2013 blev vi tilpligtet at anerkende, at den løbende forsørgertabserstatning ikke medfører fradrag i din revalideringsydelse.

Vi har taget landsrettens dom til efterretning. Dine indtægter fra løbende forsørgertabserstatning medfører således ikke fradrag i din revalideringsydelse.

Det fremgår af reglerne, at kommunen nedsætter revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger, herunder løbende udbetaling af erhvervsevnetabserstatning efter lov om arbejdsskadesikring.

Disse indtægter trækkes dog kun fra i det omfang, de sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger revalidendens hidtidige arbejdsindtægter.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da vi traf afgørelse i sagen den 5. februar 2013
- Vestre Landsrets dom af 29. november 2013

Sag nr. 8, tidligere principmeddelelse 80-14, j.nr. 2014-8005-45288

Følgende lov blev anvendt, da principafgørelsen blev truffet:

- Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 1193 af 13. november 2014 – § 59

Afgørelse

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har genoptaget NNs sag på forvaltningsretligt grundlag og har i møde truffet ny afgørelse i sagen.

Resultatet er:

- NNs erstatning for tabt arbejdsfortjeneste er ikke omfattet af aktivlovens § 59 om fradrag i revalideringsydelse
- NNs erstatning for tabt arbejdsfortjeneste medfører derfor ikke fradrag i hendes revalideringsydelse

Det betyder, at vi ændrer vores afgørelse af 16. september 2011.

Vi traf den 16. september 2011 afgørelse om, at NNs erstatning for tabt arbejdsfortjeneste var omfattet af aktivlovens § 59 om fradrag i revalideringsydelse. Vi fandt dog, at det ikke var aktuelt at foretage fradrag i hendes revalideringsydelse, idet erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste sammenlagt med revalideringsydelsen ikke oversteg hendes hidtidige arbejdsindtægter.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderer, at NNs erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ikke medfører fradrag i hendes revalideringsydelse.

Vi har ved retsforlig af 4. juni 2014 i en tilsvarende sag taget bekræftende til genmæle, idet vi har anerkendt, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ikke medfører fradrag i revalideringsydelse.

Vi vurderer, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ikke kan anses for omfattet af aktivlovens § 59 om fradrag i revalideringsydelse.

Vi har lagt vægt på, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ikke er en løbende ydelse, men en kapitalerstatning.

Vi ændrer således vores afgørelse af 16. september 2011.

Vi traf den 16. september 2011 afgørelse om, at NNs erstatning for tabt arbejdsfortjeneste var omfattet af aktivlovens § 59 om fradrag i revalideringsydelse. Vi fandt dog, at det ikke var aktuelt at foretage fradrag i hendes revalideringsydelse, idet erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste sammenlagt med revalideringsydelsen ikke oversteg hendes hidtidige arbejdsindtægter.

Vi bemærker, at Ankestyrelsens principafgørelse 187-11 vil blive ophævet. Principafgørelse 187-11 fastslog, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste er omfattet af aktivlovens § 59 om fradrag i revalideringsydelse, og er således ikke i overensstemmelse med retsforliget.

Efter reglerne nedsætter kommunen revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger, herunder løbende udbetaling af erhvervsevnetabserstatning efter lov om arbejdsskadesikring og efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion. Disse indtægter trækkes dog kun fra i det omfang, de sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger revalidendens hidtidige arbejdsindtægter.

Sag nr. 9, tidligere principmeddelelse 11-17, j.nr. 2015-4032-38143

Følgende lov blev anvendt, da principafgørelsen blev truffet:

Lov om aktiv socialpolitik (aktivloven), senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. maj 2016.

- § 59, stk. 1, om nedsættelse af revalideringsydelse med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger

Afgørelse

Du har klaget over A Kommunes afgørelse om revalideringsydelse. A Kommune afgjorde sagen den 8. april 2015.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ret til revalideringsydelse uden fradrag for udbetaling fra bistandsfond.

Det betyder, at vi ændrer kommunens afgørelse.

Kommunen skal efterbetale, hvis kommunen har fradraget som følge af udbetalinger fra pensionskassens bistandsfond. Kommunen skal forinden tage stilling til, om der er grundlag for modregning, hvis der har været udbetalt eventuelle andre ydelser, i den periode efterbetalingskravet vedrører.

Kommunen kontakter dig.

Vi beklager den lange sagsbehandlingstid. Det skyldes, at sagen har været under principiel behandling.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderer, at din revalideringsydelse i perioden fra den 1. februar 2014 til den 31. oktober 2015 ikke skal nedsættes på grund af udbetalinger af økonomisk hjælp fra pensionskassens bistandsfond.

Vi vurderer, at fradragsreglen efter retspraksis skal fortolkes snævert.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at den økonomiske hjælp er ydet af midler, der ikke er en del af din almindelige pensionsordning i pensionskassen XX, hvortil arbejdsgiver og du selv indbetaler bidrag. Ydelsen fra bidragsfonden i XX er derfor ikke en del af din pensionsordning.

En økonomisk hjælp fra bistandsfonden ydes til medlemmer, der er uarbejdsdygtige. Den økonomiske hjælp kan kun udbetales i maksimalt to år og skal gøre det muligt at opretholde dine børns velfærd, mens du er uden lønindtægt. Fx skal den økonomiske hjælp sikre, at dine børn kan bibeholde fritidsaktiviteter på lige fod med andre børn.

Vi lægger også vægt på, at XX har foretaget en konkret og individuel vurdering af, om der var økonomiske problemer og af familiens situation som helhed. XX har foretaget en vurdering af, om der var tale om økonomisk trang.

Du har bedt om økonomisk hjælp fra pensionskassens bistandsfond. Du var da uarbejdsdygtig og under revalidering, og du modtog revalideringsydelse.

Oplysningerne fremgår særligt fra pensionskassen.

Om reglerne

Kommunen nedsætter revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger, herunder løbende udbetaling af erhvervsevnetabserstatning efter lov om arbejdsskadesikring.

Disse indtægter trækkes kun fra i det omfang, de sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger revaliderendens hidtidige arbejdsindtægter.

Vestre Landsret har i dom af 29. november 2013 i anden sammenhæng fastslået, at fradragsreglen skal fortolkes snævert. Landsretten henviste til, at der er tale om en bestemmelse, som begrænser revaliderendens lovmæssige krav på udbetaling af den faste revalideringsydelse.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.